

Ta về làm khách

Đặng Ca Việt

Ta về làm khách cha ta
Người tóc bạc lại râu trà tóc xanh
Bếp nghèo khói lượn vòng quanh

Má loay hoay nấu nồi canh cá đồng

Một chiều có cả mùa đông

Tiếng cười như thể có dòng lệ pha.

Ta về làm khách quê ta
Xoài chưa đậm nụ cam da chưa vàng
Nhãn lông còn đợi mùa sang

Lúa vừa gieo hạt cả làng đi vay
Em ta dăm đũa héo gầy
Nước vừa mới rút bàn tay còn bùn
Quà quê chỉ có nỗi buồn
Đem theo mà gói đầu giường đêm xa...

Ta về làm khách bạn ta
Thằng thất chí, đứa chưa qua cuộc tình
Rượu vào đốt thuốc lặng thinh

Bốn mươi tuổi tránh mắt nhìn tận nhau
Bất tay là biết nghèo giàu
Xòe tay mà hỏi phận cao số hèn.

Ta về làm khách sông Tiền
Nơi ta lội tắm đầu tiên trong đời
Nước xanh nước đỏ lở bồi

Nước về biển chở mòi hôi đồng bằng
Ta ngồi chờ chuyến đò ngang
Tự ta làm khách tiền bàn chân ta.

Nguồn: thica.net